

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesu lo[n]gaminitas vt tædium passa sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

remanfisse folatij, vt spe omni alia deſtitutis, refugium eſſet ad Dominum, tanquam ad vnicum ſecuritatſis immunitatiſq; aſylum. Teſtatur hoc ipſum qui expertus fuerat, Iofaphat rex Iuda. Hic enim cum formidaret egredi in praelium contra filios Moab & Ammon, qui vt pote fortioreſ, prouocare ipſum audebant in bellum, huiuſcemodi ſe verbis ad Dominum contulit, orans: *In nobis, inquit, Domine non eſt tanta fortitudo, vt reſiſtere tanta poſſimus multitudini, qua irruit ſuper nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc ſolum habemus reſidui, vt oculos noſtros dirigamus ad te.* Non inaniter ſic orauit, nec eum ſua ſpes ſefellit. Domino enim fiduciam orantiſ acceptante, factum eſt vt hoſtes, in ſemetipſos arma conuertendo, caderent omnes, adeo vt ne vnus quideſ ſuper eſſet, qui necē potuiſſet euadere. Iofaphat verò à timore ſimul & periculo liberatus, Dominum benedixit. Hoc modo Ezechias quoq; regem Aſſyriorum, Sennacherib ſcilicet blaſphemum, propter eiufdē minas metuens, dum in aſſiſtione eſſet animi conſtitutus, & propterea ad orandum Dominum, cui ſoli ſpe innitebatur, ſeſe contuliſſet, Aſſyriorum exercitus proſtratus per manum Angeli, ſuperbiæ ſuæ minas luit, timore Ezechiam leuauit, ſecuritatē ciuitati reſtituit. Obſederant enim Aſſyrii ciuitatem, ſed vna nocte centum octoginta quinq; millia virorum vnus Angelus percuffit, Domino ſecuritatē ſeruo ſuo Ezechia quia in Dominum ſperauerat, reddente. Diſcipuli quoque Chriſti, vt de noſtro quoq; teſtamento non nihil afferamus, cum in mari eſſent, & ſurgente maris tempeſtate magna formidarent omnes, quippe, qui inter vitæ pericula verſabantur: nonne Dominum in eadem nauī dormientem & ſecurum excitabant, maris tempeſtati illum obijcientes? Et quid excitato Domino, quid clamantibus in nauī: *Domine ſalua nos, perimus, factum eſt? Surgens* (ait Matthæus) *ieſus, imperauit ventis & mari, & facta eſt tranquillitas magna.* Timendi itaq; occaſionem diſcipulis ademit, quia ſecuritati reſtituit. Hæc alijs compluribus, imò innumeris penè poſſent probari exemplis, quomodo formidoſoſ Dominus à metu exemerit in ſe ſperantes: quomodo vè eos qui in periculis ſuère conſtituti, ſe inuocantes libertati atq; ſecuritati reddiderit. Nunc verò idem ipſe (vt eius contrapōſitam alteram partem inducamus) ſibi, qui eſt aliorum ſecuritas ad ſe confugiendum, metuit. Metuit autem, quia voluit. paſſiones enim in Chriſto non dominabantur, ſed Chriſto ſeruiabant: nec rationem præueniebant, ſed ſequebantur: idē dicit Euan-geliſta: *Cœpit pauere & cadere.* Cœpit igitur pauere, quando voluit, quia non eſt pauore obrutus, nec neſciens aut nolēs, ſed ſuapte voluntate timori ſe ſubiecit, horrens pauenſq; iuxta ſenſualitatem humanæ naturæ, quod ſibi imminēbat, hoc eſt, paſſionis multitudinem, dolorum immanitatem, multiplici-tatem pœnarum, mortisq; acerbitatem.

Ieſu longanimitas vt tadium paſſa ſit.

Quod verò ſecundo dixi comprehendere articulum hunc: Longanimitas tadium paſſa eſt, penè cum priorē eandem rem explicat: quare breuiter eſt elucidandus. Legimus puſillanimes tadioq; aduerſitatum penè deficientes multos, quos Dominus ad longanimitatem rurfus erexit: è quibus, verbi gratia, adducere poſſumus Eliam. Hic enim cum prophetas Baal quadringentos & quinquaginta manifeſto prodigio calitus facti, victos occidif-

Refugium
in periculis
habendum
ad Deum.
2. Paral. 10.
Fiducia Iofaphat regis
in Deum.

Ezechie ſpes
qd cōſecuta.

4. Reg. 19.
Eſaiæ 37.

Periculis expoſiti
quomodo per
inuocationē
Dei liberentur.

Marc. 4.
Lucæ 2.
Math. 8.

Paſſiones
naturales
quomodo
fuerint in
Chriſto.
Marci 14.
Pauorem
Chriſti vo-
luntarium.

Puſillanimes tadioq;
affecti quomodo diuinitus conſolati ſint.
2. Reg. 18.

- cidisset, regina Iezabel cultrix Baal, illi mortem est comminata: propter
ius minas enim fugeret, & in deserto tristis, fameque ac inedia confectus, sub
3. Reg. 19. nifero solus ac fessus requiesceret, petens animam suam ut moreretur, in vmbra
obdormiuit iuniperi. Mox autem illi dormienti astat angelus, qui à se exci-
tum monuit, vt surgens comederet. Qui surgens, repertum ad caput subcon-
ritium panem comedit, aquamque in vase ebibit: rursusque obdormiens, ab
gelo denuò excitatur, & vt comedat ac bibat, propterea quod grandis illi
Elias quo- modo diui- nitus fuerit cõfortatus.
infortitudine cibi illius vsque ad montem Dei Oreb, &c. Ille enim qui cibum cu-
pori administrauerat, depulso tædio, animam quoque fortitudinem addedit.
Non prætereunda hoc loco est Sara Ragnelis filia in ciuitate Medorum, quæ
Tob 3. cum septem subinde fuisset viris desponsata, omnes ij à diabolo antequam
tetigissent, fuerunt præfocati. Hoc cum Sara sibi impropertij loco ab vna
Sarae preces exaudivit.
cillarum audisset impropertari, puta quod septem esset interfectrix virorum
confternata ipsa valde, in orationem sola se dedit: tribusque diebus ac nocti-
bus non comedens, hoc à Domino petiuit, vt se ab hoc liberaret impropertij
aut certe si mallet, ex hac vita mortali euocaret. Quo tempore sanctus quoque
Tob 2. Tobias cum cæcitatatis plagam patientissimè à Domino sibi missam ferret,
nihilominus de vana spe sua in Deum insultante sibi vxore malè audire,
Tobie cœli- tus subuenti
pace petijte recipi spiritum suum, propterea quod (vt aiebat) magis sibi mor-
quam viuere expediret. Missus igitur à Domino Raphael Angelus, vt ruc-
curauit, vtriusque tædium abstulit, vtriusque gaudium cumulatam auctumque re-
tuit, ab illo dæmonium expellens, huic oculorum lumen restituens. Hoc mo-
do Annam Helchanæ vxorem, propterea quod sterilitatis opprobrium ab
folatio facta diuinitus.
mula sibi obiectum dolebat, flentem non paulò post consolatur sancto pigre,
re, quo sterilitatis careret opprobrio. Non dissimili modo tædium facit
Ioachim & Annæ auorum suorum ex sterilitatis probro conceptum abstru-
atque in gaudium quod tristitia fuerat mutans, per benedictum Annæ fructum
puta Mariam ex se genitam, commutauit. Vides iam (quod huius articuli
eundam partem respicit) quomodo is qui aliorum pusillanimitatem erigit
qui depellit tædium, qui animo imbecilles confortat, ipse pusillanimitatis pro-
pter nos factus, tædet?

Iesus lætitia ve contristatus sit.

- H**ic iam consentit tertius articulus, qui erat, Lætitia contristata est. Il-
le namque qui tristes alios consolatur, ipse ad mortem vsque sit tristis.
Nam tristes alios quis consolatur, nisi ipse qui lætitia & consolatio
Quomodo Iudæos sapere
consolatus sit Deus.
mnium est merentium? Quomodo verò Iudæos sapenumero consolatus sit
vehementissima tristitia affectos, testatur vetus testamentum in omnibus per
libris, maximè tamen in Psalmis & Prophetis: qui post mala, post commu-
nationes, post captiuitates quas prædixerant, quas Iudæi quoque captiui sapienter
experti fuerant, multas etiam consolationes à Deo promiserunt. Atque Ieremias
Esaia 66. Dominus: Sicut, inquit, mater consolatur filios suos, ita & ego consolabor vos: &
alia innumera huiuscemodi afflictis promittit. Quod Dauid quoque sententia
sapissime afflictus, exul, tristis & persecutus, sed consolatione liberationeque
Psalm. 33. diuina nunquam destitutus, dicens: Iuxta est Dominus Ihs qui tribulato sum con-
Cous